Ч. 26. Пятниця 17 (4) лютого 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Водні дороги а правительство. — З делеґаций. — Ворохобня в Мехіку.

Буджетова комісия по переведеню загальної дискусиї над буджетом збере ся на засіданє аж за три тижні, а відтак надіють ся до трех тижднів ухвалити буджет в комісиї і в палаті, так, що з початком цьвітня можна би предложити єго до санкциї. Задля того буджетова провізория буде потрібна тілько на короткий час.

Фінансову реформу уважають вже тепер конечною і пильною, а зі сторони німецких народовців домагають ся, щоби мінїстер скарбу др. Маєр порозумів ся чим скорше зі сторонництвами і заявив, котрі з давних фінансових предложень задержує, а котрі відкидає.

Вичеркнене з предложеня про італїяньский правничий виділ постанови, що на тім виділї допускають ся також виклади в німецкій мові, виклилало посеред німецких сторонництв велике невдоволенє. З огляду на те, що той виділ буде у Відни, а слухачі можуть користати з німецких викладів на німецкім унїверситеті, ухвалила комісия всіми голосами против німецких голосів вичеркнене тої постанови тим більше, що й мінїстер просьвіти ґр. Штірґк не спротивляв ся тому. Deutsch-böhmische Korresp. зазначує, що тепер неможливо буде Німцям голосувати за тим законом в палаї і виступає з докором против Італїянців, що они за гроші австрийских податників стремлять до зовсім инших цілий.

Голосоване над законом про похатну торговлю дало дневникарству нагоду до острої і безпощадної критики законодатної неспосібности і діяльности посольскої палати. Палата поухвалювала найбільші суперечности, а дневники звертають проте бачність широких кругів населеня на спосіб, як посли обходять ся з такими важними законами. До кількагодинних промов они справді похопні і спосібні, щоби пописати ся перед виборцями, але коли розходить ся о позитивну роботу, тоді все устає, пише „Vaterland.“ Але й „Arbeiter Ztg.“ вказує на те, що з голосованя над 34-ма параґрафами закона і 100 поправками до него вийшли такі суперечности, що вже в першім параґрафі закон став неможливий, бо граничить з недорічностю.

„N. W. Tagblatt“ вказує на те, що посли при голосованю самі сьміяли ся з тих суперечностий і недорічностий поухвалюваних, але ся комедия є справдешною траґедиєю. Коли звичайно законови назначує ся по ухваленю 6 місяців до введеня єго в житє, то п. Будзиновский поставив внесенє на 6 лїт і серед великої веселости ухвалено то внесенє та виставлено закон на сьміх. „Tagblatt“ називає все те запустову комедиєю і наводить оклик пос. Ґурского, котрий сказав: „Щастє, що маємо ще палату вельмож, котра єдино спосібна до законодатної роботи“. „N. fr. Presse“ також обурена ухваленєм найдивоглядніцих суперечностий, неясностий і похибок, котрі зовсім не похожі на закони. Предложене ухваленє є законодатним дивоглядом і неможливостю, кінчить „N. fr. Presse“, а палата вельмож може справді обидити ся, що їй предкладають таку роботу, яко вислід законодатної діяльности. Наколи справді палата вельмож займе ся тим предложенєм, то з него не остане камінь на камени. В пригнобленім настрою розїхали ся посли домів, цілий тиждень промарновано, важну делеґацийну сесию перервано, цілу проґраму праці попсовано, щоби дійти до траґікомічного висліду сего дня.

Вчерашна вечірна „Neue fr. Presse“ доносить, що Коло польске на конференциї презнидиї з бар. Бінертом висказало рішуче жаданє, аби правительство ясно зазначило, чи має намір займити ся справою водних доріг і довести

21)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлійского — Р. Конана Дойлє.

(Дальше).

— Коли хочете на моїм дворі дійти до чогось, мусите менї полишити упорядкованє таких річий. Я не можу позволити на подружє між еміґрантами; атже оно були би лиш союзом против мене.

— Евгенія поділяє мої політичні пересьвідченя, найяснійший пане.

— У вашім віці не має ся ніяких політичних пересьвідчень. Але в ваших жилах пливе кров еміґрантів, а то виявить ся скорше чи пізнійше. О ваше подружє я вже постараю ся, пане де Ляваль. Я бажаю, аби ви приїхали до Пон де Брік, аби я міг вас представити цісаревій. — Що там Констан?

— Тут жде якась дама і просить, аби єї допустити. Чи сказати їй, аби явила ся пізнїйше?

— Дама?—спитав цїсар усьміхаючи ся.— Тут в таборі рідко бачимо лице без усів. Хто она? Чого хоче від мене?

— Она називає ся Сибіля Бернак.

— Як? — скрикнув Наполеон. — Дочка старого Бернака з Ґробоа? То брат вашої матери, пане де Ляваль, правда?

Я здасть ся почервонів, бо цїсар сейчас пізнав моє засоромленє.

— Так, так, він займає ся не конче чистими справами; але я єго дуже потребую. Він є тепер властителем Ґробоа, що після наслідства повинно би до вас належати, — правда?

— Так, найяснійший пане.

— Надію ся, що ви не тому вступаєте до моєї служби, аби домагати ся звороту ваших посілостий?

— Ні. Я хочу собі власними силами промостити дорогу.

— Честнійше родину оснувати, як удержати — сказав цїсар. — Впрочім я не можу вам ваших посїлостий віддати; колиб я почав привертати давні права, не було би тому кінця. То заколотило би публичний спокій. А до того поконфіскowані посілости давної шляхти всї в руках моїх сторонників. Ваш вуйко задержить свої посілости так як і всї прочі, доки буде стояти по моїй сторонї. — Але чого може хотїти молода дама від мене? Уведи єї сюди, Констан.

Зараз потім увійшла до комнати Сибіля. Єї лице було бліде і майже мертве, але в єї очах видко було рішучість, а єї постава була справді королївска.

— Прошу пані, що проводить вас до мене? Чого собі бажаєте? — спитав цїсар різким голосом, яким все промовляв до женщин, навіть тоді, коли залицяв ся до котрої.

Сибіля розглянула ся і моя присутність немов би їй додавала відваги.

Сьміливо поглянула цїсареви в лице.

— Приходжу, найяснїйший пане, просити о ласку.

— Ваш отець без сумнїву заслужив ся у мене, панно Бернак. Отже чого бажаєте?

— Не прошу в імени мого вітця. Люсиян Лесаж арештований за зраду державну. Заклинаю вас, найяснїйший пане, благаю вас, даруйте єму житє. То ідеалїст, що не жиє дійстним житєм, він став несьвідомим знарядом в руках спокусителів.

— Ідеалїст! — крикнув цїсар гнївно. — Они найнебезпечнїйші.

Взяв звиток актів зі стола і переглянув їх.

— Здогадую ся, панї, що той Лесаж має щастє бути вашим любовником.

Бліде лице Сибілї почервонїло мов огонь і она спустила очи перед насьмішливим поглядом цїсаря.

— Маю тут справозданє з єго переслуханя. То справозданє робить не найлїпше враженє. О скілько я можу осудити характер того молодця, то він не варт вашої любови.

— Даруйте єму житє, найяснїйший пане, благаю вас о то.

— Вимагаєте неможливостий, панно Бернак. Перше і Бурбони і Якобіни творили против мене заговори. Моя терпеливість і одних і других ще заохочувала і осьмілювала. Від часу страченя Кадудаля і князя д'Анґієн дали менї Бурбони спокій. Тому хочу й тим другим дати подібну научку.

Що такий трусливий і підлий чоловік як Люсиян міг здобути пристрастну любов тої благородної, відважної дївчини, полишить ся

до розвязки справи в виді можливім до принятя.

Правительство прихилило ся до того жаданя польского Кола і наміряє тепер покликати до житя комісию, зложену з членів ріжних міністерств для розслідженя справи водних доріг. В склад комісиї війдуть заступники міністерства скарбу, торговлі, справ внутрішних, рільництва і Галичини. Комісия розпічне свою діяльність вже в найблизшім часі.

Войскова комісия австрийскої делегациї покінчила подрібну дискусию над етатом маринарки. Голосоване відбуде ся по предложеню субкомітетом справозданя в справі войскових достав.

В часі дискусиї міністер війни Шенайх заявив на висказане оногди бажане, що готов предложити комісиї контракти залкючені в справі переміни касарень у Відни.

По ріжних поясненях даних командандантом маринарки ґр. Монтекукколї приступила комісия до дискусиї над звичайним войсковим буджетом.

Ворохобня в Мехіку прибрала великі розміри. Ворохобники відперли побідно приступ правительственних войск на місто Мульту. Місто Хуарез є в руках ворохобників, котрі забрали цілу північну полосу краю і там, де они мають власть, виступають безпощадно против сторонників правительства. Коло місцевости Окампо розстріляли всїх полонених без ніякого процесу. З правительственних кругів доносять про конець ворохобнї, а тимчасом якраз ворохобня ширить ся і починає прибирати такі розміри, що правительство Сполучених Держав хоче оружно вмішати ся в мехіканьскі справи.

Новинки.

Львів, дня 16-го лютого 1911

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував професора гімназиї в Яслї, Ст. Пайонка директором гімназиї в Березові; ст. радникови будівництва і начальникови техн. відділу почт і телегр. у Львові Фр. Патлєвичеви надав титул і характер радника Двору. — П. Міністер торговлї іменував секретаря почт. Кар. Келера радником почтовим.

— **Процес о унїверситетскі розрухи.** Вівторок перед полуднем розпочав ся процес против 101 руских студентів унїверситетских обжалованих о то, що дня 1 липня 1910 р. допустили ся на унїверситетї розрухів, підчас котрих погиб студент Адам Коцко. Єсть се процес що до числа обжалованих так великий якого ще Львів не бачив. Салю розправ треба було відповідно до него приготовити, а для публики майже нема в нїй місця, бо лавки призначені для публики займили обжаловані, з котрих однак кількох не явило ся.

Трибунал орікаючий складає ся з радників Обертиньского яко предсїдателя і Левицкого, Кватковского та Закшевского яко членів трибуналу, а Шенета яко заступника члена трибуналу. Протоколують авскультанти Рутка і Янїшевский; обжалованє прокуратор Франке. — Яко знатоки лїкарі фунгують: др. Ляхович і др. Хомин, яко знатоки рушникарі Мольнар і Янковский.

Обжаловані займають майже всї лавки, призначені для публики і дневникарів, так що для представників праси уставлено два окремі ряди лавок, попід місця, призначені для оборонців і присяжних судиів. Кожда редакция має визначене своє місце, зазначене карткою. Дві лави, призначені звичайно для присяжних судиїв, заняло дванайцять адвокатів, що пiдняли ся оборони обжалованих, а то: др. Вол. Охримович, др. Вол. Старосольский, рад. Карло Підлашецкий, др. Сидір Голубович, др. Вол. Загайкевич, др. Андрій Кос, др. Іван Кос, др. Юл. Олесницкий, др. Филип Евин, др. Ярос. Олесницкий, др. Кирило Трильовский і др. Кость Левицкий.

По противній сторонї, за другою дневникарскою лавою, побіч прокуратора, заступники приватних пошкодованих сторін др. Мик. Шухевич (заступник п. Саломеї Коцкової, матери бл. п. Адама), др. Перяцкий і Міхейда (заступники унїверситетских слуг), а також заступник п. к. державного скарбу, урядник прокураториї скарбу.

На стїнї висить двайцять кілька револьверів, кількадесять боксерів, кілька кастетів і кількадесять палиць та топірців. Крім того висять ріжні инші річи, як шнурки, набої, картки леґітимацийні і т. п. Кождий предмет заосмотрений в карточку з числом. Все зібрано в унїверситетскім будинку дня 1 липня м. р. Увагу звертає велика рама з шибами, на котрих видно залїплені дїрки від револьверових куль.

З обжалованих не явили ся 4 а то: Юлїян Максимчук, Осип Білоголовка, Олекса Гарасимюк і Роман Каміньский. Прокуратор поставив внесене, щоби розправа против 3 перших відбула ся заочно, а що до четвертого, щоби єго справа була вилучена і застережене окреме поступованє зі взгляду, що за ним розписано стежні листи.

Оборонець др. Охримович згодив ся на внесене прокуратора, щоби розправу против трох перших перевести заочно і поставив внесене, щоби так само перевести розправу заочну і против четвертого. Трибунал ухвалив перше внесене, а друге внесене оборони відкинув а затвердив внесене прокуратора.

По відобраню ґенералий від обжалованих

для мене все загадкою. Може то було наслїдком того дивного правила притяганя, яке мають до себе два противні характери.

На строгу відповідь цісаря уступила вся кров з Сибілї лиця, єї очи наповнили ся сльозами, що спливаючи по єї блідих лицях, сьвітили ся як каплї роси на цьвітах лелії.

— На милість Бога, найяснїйший пане! Заклинаю вас на любов до вашої матери, даруйте єму житє — скрикнула в розпуцї, упадаючи на колїна. — Я ручу за него, що він не зробить нїчого злого.

— Не можу вашої просьби вдоволити — крикнув цїсар гнївно, обертаючи ся на запятку і почав нетерпеливо ходити по комнатї.

— Коли я що говорю, то так має бути. Не можу допустити, аби женщини мішали ся в мої постанови. Якобіни небезпечні і я мушу дати відстрашаючий примір. Инакше прийдуть они знов до власти.

Рішучий вид Наполеона і єго різка бесїда вказували на те, що всякі просьби безвиглядні. Мимо того Сибіля не переставала просити, як то лиш женщина зможе робити, коли боре ся о житє улюбленого чоловіка.

— Він зовсїм нешкідливий, найяснїйший пане.

— Єго смерть відстрашить инших.

— Пощадїть єго, найяснїйший пане. Я ручу за єго преданість.

— Жадаєте неможливої річи.

Констан і я піднесли дївчину з землї.

— Добре робите, пане де Ляваль — сказав Наполеон. — Було би безхосенно дальше о тім говорити. Виведїть вашу кузинку до другої комнати.

Але Сибіля ще раз обернула ся до цїсаря. Ще не стратила надії.

— Найяснїйший пане — відозвала ся. — Кажете, що мусить бути даний відстрашуючий приклад. Атже є Туссак...

— Ба, колиб я міг дістати в руки Туссака!

— Він найнебезпечнїйший. Він і мій отець звели Люсияна на манївцї. Винного, не невинного повинно ся карати.

— Они винні оба. А поминувши то, маємо в руках лиш одного.

— А колиб я вам видала Туссака?

Наполеон хвилю подумав.

— Коли ви, панї, зможете то зробити, то я увільню Лєсажа.

— Але я потребую до того часу.

— Кілько часу хочете?

— Що найменше одного тиждня.

— Коли так то відложу кару смерти о тиждень. Коли до того часу видасте в мої руки Туссака, помилую Лєсажа. Коли нї, умре осьмого дня. А тепер досить. Виведїть вашу своячку, пане де Ляваль, я маю важнїйші дїла. А будьте приготовані на те, що в однім з найблизших днїв поїдете до Пао де Брік. Мушу вас представити цїсаревій.

XIII.

Мрії Наполеона о будучности.

Я вивів Сибілю з комнати. На дворі перед павільоном ждав на моє велике зачудоване молодий офіцир гузарів, що привів мене до табору.

— А що, прошу панї, осягнули своє бажане? — спитав, приступаючи живо до нас.

Сибіля похитала головою заперечаючи.

— Я так і знав — сказав офіцир — бо цїсар строгий чоловік. Сьміливо було з вашої сторони, панї, що ви відважили ся на той крок. Що до мене, то я волїв би на кулявім кони їти до атаку, як просити цїсаря о що небудь. Сердечно менї жаль, що ваша просьба осталась без успіху.

Єго щирі, дитинячі синї очи зайшли сльозами, а єго звичайно так по молодецки відстаючий вус, так сумно повис, що я був би сьміяв ся, колиб справа не була справдї так сумна.

Поручник Жерар стрітив мене случайно і провів мене через табор — сказала своячка. — Він щиро співчуває мому нещастю.

— І я щиро співчуваю — відозвав ся я. — Ви, Сибільо ангел; завидувати тому чоловікови, котрого ущасливить ваша любов. Надію ся, що він буде достойний того щастя.

Сейчас прибрала холодну, горду поставу, бо не могла стерпіти, аби хто хоч трохи сумнївав ся о характері єї судженого.

— Я знаю єго лїпше як цїсар і ви. Він має уяву поета а душу дитини і в своїй благородности він не причував хитрости своїх товаришів, яких жертвою упав. Над Туссаком не мала би я нїякого милосердія; він має кілька убийств на совісти і Франция не успокоїть ся, доки він не опинить ся в тюрмі. Свояче Люї, поможете менї зловити єго?

Поручник підкрутив вуса і заздрістно зміряв мене від ніг до голови.

— І я з своєї сторони прошу о дозвіл бути вам в тім дїлї помічним — відозвав ся живо майже благаючи.

— Буду вас обох потребувати — сказала. — Поки що прошу мене провести на край табору, а звідтам вертайте.

Короткий, приказуючий спосіб бесїди був дуже до лиця хорошій дївчинї. Ми радо послухали єї і вскочили на сїдла; вскорі полишили ми шатра табору за собою.

— Тепер можу вже сама дальше їхати — сказала. — Отже можу на вас обох числити?

— Очивидно — відповів я.

— Аж до смерти, панї — скрикнув Жерар з одушевленєм.

— Маю двох хоробрих мужчин до помочи; то весь, чого потребую — сказала усьміхаючи ся, попустила поводи коневи і поїхала ґальопом в напрямі Ґробоа.

Я задумав ся. Дармо ломив я собі голову над тим, в який спосіб надіяла ся она найти слїд Туссака. Чи причуте люблячої женщини мало би бути лїпшим провідником як досьвід і зручність Саварі'ого? Вкінци завернув я мого коня. Молодий гузар глядів непорушно за зникаючою в віддаленю дївчиною.

— Ах, то була би жінка для тебе Етієн! — повторив кілька разів. — Яке око! Який усьміх! А як она їздить! Навіть цїсаря не боїть ся. О, Етієн, та женщина варта тебе!

Безнастанно бурмотів так до себе, аж Сибіля скрила ся за горбками. Вкінци пригадав собі мою присутність і сказав:

— Та панночка то ваша своячка. А ми оба союзники, аби зробити їй прислугу. Не знаю ще яку; але я рішив ся всьо для неї зробити, чого зажадає.

— Маємо зловити Туссака.

— Знаменито.

— Аби єї судженому уратувати житє.

(Дальше буде).

розпочало ся читане акту обжалованя в польскій мові. — Др. Кос зажадав, щоби відчитано лиш по руски. З того прийшло до суперечности в поглядах трибуналу і оборонців, а то стало ся остаточно причиною, що обжаловані і оборонці вийшли на час читаня обжалованя в польскій мові із салі. Вийшла також і публика виключно руска. Позістали лиш дневникарі. Коли протоколянт скінчив читати, увійшли до салі оборонці і обжаловані.

Оборонець др. Загайкевич подав предсідателеви трибуналу до відомости, що на сали явили ся неприсутні доси обжаловані Осип Білоголовка і Олекса Гарасимюк.

Предсідатель відобрав від обох ґенералія а відтак другий з протоколянтів відчитав зміст акту обжалованя по руски. На тім о год. 4 м. 30 по полудни предсідатель відрочив розправу з причини вчерашного сьвята до нині.

— **Дяківске віче** всіх дяків галицких відбуде ся в Чорткові дня 1. марта с. ст. 1911 р. в сали „Народного Дому“ о 12 год. в полудне. Просимо всїх товаришів явити ся конче, всї як один, як також просимо всїх спріяючих дяківскій справі прибути на то віче. Буде обговорена дуже важна справа. Депутация зложить звіт з повороту з Відня, а також мають бути обговорені, вaглядно ухвалені важні справи. За комітет вічевий: Петро Ясинчук, Димітрій Каміньский, Константин Залїщук, Стефан Рибаконик, Лев Кушнїр, Ізидор Рудан.

— **З зелізниці.** З вчерашним днем заведено загальний рух на шляху Борки Великі-Скалат і рух особовий на шляху Львів-Янів та обмежений рух особовий на шляху Львів-Камінка Струмилова, де аж до відкликаня будуть курсувати лиш дневні поїзди 5511 і 5512. — На льокальній зелізници Палагичі-Товмач заведено загальний рух а на шляхах Териопіль-Копичинці, Чортків Копичинці, Вигнанка-Іване пусте, Тересин-Скала заведено рух товаровий (отже вже й загальний).

— **Репертуар руского народного театру в Дрогобичи** (Саля міска. Початок $7^1/_2$ вечером. Білети продає ранше „Народна Торговля“ а вечером від год. 6 каса театру).

В пятницю дня 17. лютого „Сатана“, драма в 5 дїях з прольоґом Якова Ґордіна.

В суботу представленя нема.

В неділю дня 19. лютого премієра „Паливода“, народна комедия зі співами і танцями в 4 діях Карпенка-Карого.

— **Анкету** товариства „Просьвіта“ скликує після ухвали загальних зборів товариства „Просьвіта“ з дня 1 падолиста 1910 р. статутова комісия товариства на день 19 лютого с. р. год. 11 перед полуднем з таким порядком дневним: 1. Звіт голови комісиї, 2. Реферат проекту зміни статута з увзглядненем ухвал загальних зборів з дня 29 червня 1910 р., 3. Реферат самостійного проекту зміни статута з увзглядненем репрезентацийної системи, 4. Дискусия, 5. Вибір референта і корреферента для дефінїтивного виготовленя проекту статута. В цїли улекшеня веденя нарад постановлене ся, що до голосу будуть допущені виключно ті участники, які будуть обзнакомлені з послїдним проектом зміни статута, оголошеним друком в ч. 5 „Письма з Просьвіти“ з 1910 р. — За статутову комісию: *др. Евген Озаркевич* голова, *Ю. Балицкий* за секретаря.

— **Дрібні вісти.** Після послїдного обчисленя має Коломия 40.351 жителїв, в тім 1.912 войскової залоги. — До помешканя дра З. Валяха при ул. Собіского ч. 30 добув ся злодій і вкрав кільканайцять штук ґардероби вартости 600 кор. — Слуга церковний Ст. Захара замітаючи латиньску катедру, знайшов золотий ковток, висаджений дорогими каменями, мабуть той сам, про котрий оголошено в ґазетах, що єго згубила якась пані і що він представляє вартість 500 кор.

— **З львівского „Сокола“.** На засїданю комісиї будови дому „Сокола“ у Львові дня 31 грудня 1910 вильосовано слїдуючі числа 10-коронових облїґацийі: 32, 74, 79, 80, 85, 88, 90, 94, 95, 97, 99, 100, 106, 126, 134, 147, 202, 203, 204, 214.

— **Пригода аґента поліцийного.** Дорожкар ч. 339 віз вчера санками комісаря поліциї і аґента Брончка а гнав так скоро, що аґент в обаві, щоби не вилетів із санок, упімнув єго, щоби не їхав так скоро. Дорожкареви очевидно байдуже було і зачав ще лїпше гнати так, що на закруті на площу Бернардиньску аґент вилетів із санок, впав на брук і потовк ся тяжко а крім того подер ще й футро на собі. Оттак безпосередна власть публичної безпечности переконала ся на собі, як небезпечно у Львові їздити санками.

— **Дванайцятьлїтний хлопець убийником.** З Сучави доносять про таку подію: Підчас санкованя на ґренджолках хотів 12-лїтний ученик тамошної школи Наварді сїсти на ґренджолки 14 лїтної Касї Ромашканївної, учениці лїцея і доньки учителя. Ромашканївна не хотїла на то згодити ся а тодї Наварді зі злости пхнув єї кілька разів ножем, внаслїдок чого нещаслива дївчина небавком опісля погибла. Наварді походить з Персиї і підчас різні Вірмен в Тегерані стратив родичів. Вірменьска громада в Сучаві взяла в свою опіку кілька вірменьских сиріт з Тегерану а між ними також і того Наварді, котрого приміщено в родині учителя Ромашкана.

— **Три огні.** В реальности при ул. Кадетскій ч. 4 на піддашу в мешканю студента техніки п. Ант. Мацїевского займила ся від кальориферів стіна з імпреґнованої соломи. Сторожа пожарна пригасила огонь. — При огріваню водопроводової рури в партеровім будинку фабрики Бачевского заняли ся гиблївки а від них і цїле вязане дахове стануло в полуміни. Служба угасила огонь, заким ще прибула сторожа пожарна. — На поді дому при ул. Кохановского ч. 64 вибух оногди огонь з причини лихої будови комина. Сторожа пожарна зльокалїзувала огонь. Шкоду обчисляють на кілька сот корон.

Телеґрами.

Харків 16 лютого. Рада професорів унїверситету ухвалила відбувати й дальше виклади независимо від числа слухачів.

Москва 16 лютого. В унїверситетї і висших школах виклади відбували ся в присутности сторожі поліцийної і нечисленних слухачів. Арештовано 20 студентів, котрі хотіли недопустити до виголошеня викладів.

Петербург 16 лютого. У внутрі і довкола унїверситету стоять віддїли поліциї. Виклади відбувають ся на видїлах фізико-математичнім, східних мов а по части й на правничім. За провини арештовано 65 студентів.

Каіро 16 лютого. В Порт Саід знищено европейске кладовище і обрабовано ряд гробів. Серед Европейців в наслїдок того заворушило ся сильно.

Лісбона 16 лютого. Підчас гостини мінїстра війни в касарни міста Ґварда завалила ся нагло стеля салї принятий. При тім поранило ся 150 осіб, в тім кілька тяжко.

Київ 16 лютого. З уваги на заворушеня в заведенях наукових, введено поліцию до унїверситету і політехніки. В політехніцї оногди викладів вже не було, в університетї і инших заведенях відбували ся виклади при малім числї слухачів.

Надіслане.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Церковні річи

— — Найкрасші і найдешевші продає — —

„Достава“

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Рускій ч. 20 (в каменици „Днїстра“), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся різні фелони, чаші, хрести, ліхтарі, сьвічники, таци, патериці, кивоти, плащеницї, образи (церковні і до хат), цьвіти, всякі другі прибори. Также приймають ся чаші до позолоченя і ризи до направи.

Удїл виносить 10 К (1 К вписове), за гроші вложені на щадничу книжку дають 6 прц.

Руско-польска Терміньольоґія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910.

Накладом автора.

—**Цїна 1 К** (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релїґія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педаґоґіка — 6) Руский язик-Література — 7) Руский язик-Граматика — 8) Ґеоґрафія — 9) Історія — 10) Рахунки — 11) Ґеометрия — 12) Начеркова ґеометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Ґіґієна і Лїчництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Калїґрафія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Ґімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

Курс львівский.

Дня 15-го лютого 1911.	Платять	Жадають
	К с	К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	684·—	691·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	465·—	473·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	556·—	562·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	528·—	535·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв.	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92·30	93·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·20	98·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%	99·30	100·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	92·40	93·10
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·30	94·—
„ м. Львова 4% по 200 К.	92·30	93·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	98·—	108·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	88·—	94·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	56·80	62·80
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	69·—	75·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	38·50	42·50
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·37	11·49
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок нїмецких	117·27	117·47
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелїзниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видае

Білети складані комбіновано-окружні до всїх і зі всїх значнїйших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на нїмецких зелїзницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всїх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет мае бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

В друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).